

ԱՍՏՂՆ ԲԵՒԵՌԱԿԱՆ

Ա՛ստղ, որ իծով անդ կապուտակ
Ոյր լոյս փրփուրն է եւ ալեակ,
Բեւեռայինդ իցուրտ ամայս
Մեկուսանաս անշարժդ իկայս,
Զերդ նաւ իծով հիւսիսային
Ոյր լանջք իսառն յանկարծ պատին:

Խարիսխ արկեալ թըւիս եւ դու,
Այլ երբ՝ յիշէ ոչ մահացու.
Եւ որ գիտէն ոք չիք բընաւ
Շաբաթուդ երբ իցէ զըրաւ,
Յո՛ր հողմն բզշուոյն իւր զառագաստ
Պարզեալ գոգէ արդեօք քո լաստ:

Ա՛ստղ, ողջունեմ այսօր բգբեզ.
Լուսոյդ ողջոյն զիմ տամ եւ ես,
Որ բգբիւրոց հանգունատիպ
Յայսքան դարուց ձրգեն բգբիք.
Կէ՛տ, ուր սրբտիցըն սիրելեաց
Գնան հաւաքին իղձք անձկայրեաց:

Ա՛ստղ, ինայեացս անդ քո անդոյր
Ո՞ր չըգիտեմք է գաղտ հրապոյր.
Զըգիտեմք զինչ քո լըռութիւն
Բարբառիցէ սփոփանս ոգւոյն՝
Զի՛ ցաւս իւր անդ ՚ւ ալընկալիս
Սեւեռէ՛ զիւրն քոյդ յակնարկիս:

Զի ոչ արփւոյն հուր կենսատուր
Լուսնին փայլ ոչ հեշտատըխուր,
Շող ոչ վըսեմ է քեզ Հայկին,
Կամ դէմք պայծառ արուսեկին.
Եւ հիասքանչ ոչ զերդ վարսամ՝
Ուստի բնութիւն խընդրէ պատգամ:

Զանց դեռ գիշեր մի՛ քէն վըրէպ,
Ըզբեզ զիտեմք յար մեզ հանդէպ.
Որ ոչ զօղել իսկ տասս վաստակ՝
Իխուան՝ լուսոյդ լինել խընդրակ.
Այլ բիբք թէեւ շլսնան իսկ ոչ,
Սակայն ըզլոյսդ հայցեն դողդոջ:

Ա՛ստղ, աղօտ քոյդ պայծառութիւն
Խորհուրդ իմն յաշս անդ է մարդոյն.
Թէ՛ աստղ ես, հիմ նոցին իծիր
Եւ դու երբէք ոչ գաս իհիւ.
Զուարթուն. այլ զի՛ հրափայլ ըզթես
Ընդ դարս հազար ոչ թօթափես:

Թէ՛ վէմն երկնիցն ես գահոյից,
Թէ՛ Անմահին ես հետք ոտից,
Յոր ժամանակք չածեն աղօտ,
Յորժամ իքեզ արկեալ նա զոտ
Եկաց զերկնից գոգել կամար,
Եւ զիլ զընտիցն ետ լուսավառ:

Թէ պահապան արդեօք ոգի
 Իցես կարգեալ դու աշխարհի.
 Ա՛կն որ ըզմեր դիտէ շարժմունս
 Եւ յամենայն իրաց ծրփմունս,
 Իսինդ, իցաւ, իւէթ եւ յերկիւղ,
 Զերդ փայտ յալեաց արկեալ իլիւղ:

Այո, իցես, իցես ինչ դու,
 Ոչ լոյսդ ընդվայր մեզ այցելու.
 Ոչ զուր ըզնոյն ունիս միշտ վայր,
 Ոչ այս ազգմունք իմեզ ընդվայր.
 Ոչ զուր ըզքեզ դարք այսքանիք,
 Եւ կարդացեն դեռ ապառնիք:

Յորժամ իզոյզն ինչ լսատափայտ
 Ընդ մահ եւ կեանքս գայթ իգայթ
 Փախչին ափունք հիւր նաւագին
 Եւ կողկողի ընդ սիրունին,
 Հայի, եւ լոյսդ հաւատարիմ,
 Հորդէ զուղին ըզլըծուարին:

Յորժամ իքիրուն եւ յապածոյծ
 Պանդուխտն ընդ ռահ կորոյս եւ գոյծ,
 Ուռչ եւս տունջեան ակն ունի՝ լոյս.

Յեց իմախաղ ննչէ իյոյս
 Զի դու ցայգոյն ելցես իծոց
 Ո՛վ բարեկամբդ լըքելոց:

Յորժամ վրշտաց իվիշտ վախուտ
 Զերդ կուր խուլթ հարեալ իխուլթ,
 Ծրփի ոգին եւ զանիրաւ
 Ընդ մի համար կարծէ՛նդ իրաւ,
 Որ զի յաճախ այն աստ իփառս
 Եւ սա կոծի անտես յաշխարհս:

Յորժամ զերդ ծառ պրտդինսպանձ
 Զոր այս մրրիկ հար ոստաքանց,
 Սիրտ իսիրոյն կապտի զարդուց
 Եւ դանդաշէ յայնքան մահուց
 Յայնքան արկեալ հոծ արտառուս
 Զանմահութեան կորուսեալ լոյս:

Ա՛ստղ, յայն զիշեր թէ գամ մի դուդ
 Ծագես՝ նորին փարատի մուլթ,
 Ուիկեանս յուսոյն դառնայ բողբոջ
 Զերդ իշրրոյն յանկարծ խոխոջ
 Ծարաւահիւժ խայտան շրթունք,
 Ուանցեալ յիշին ոչ նեղութիւնք:

Խ. Վ. Գ.